

Jean Mistler

Van Wikipedia, de vrije encyclopedie

Jean Mistler

Jean Mistler (1 september 1897 – 11 november 1988) was een Franse schrijver, diplomaat en politicus, geboren in [Sorèze](#), [Tarn](#). In 1966 werd hij verkozen tot lid van de [Académie française](#).

Mistler, wiens vaders familie in 1871 Elzas had verlaten, volgde zijn schoolopleiding in Sorèze, voordat hij zich voorbereidde op het toelatingsexamen van de Ecole Nationale Supérieure aan het [Lycée Henri IV](#), waar hij filosofie studeerde bij [Alain](#). Mistler werd in 1915 opgeroepen voor de artillerie en kwam uit [de Eerste Wereldoorlog](#) als een overtuigd pacifist tevoorschijn. In 1919 werd hij toegelaten tot de École normale en behaalde het jaar daarop de eerste plaats bij het nationale Agrégation-examen in het Duits.

In plaats van leraar in Frankrijk te worden, solliciteerde Mistler via het Ministerie van Buitenlandse Zaken naar een functie in het buitenland. Hij werd naar de Franse legatie in Hongarije gestuurd, waar hij cultureel attaché werd en les gaf aan de universiteit van [Boedapest](#). In 1925 werd hij toegelaten tot de Quai d'Orsay (Service des Oeuvres), waar hij [Paul Morand](#) opvolgde.

Hij begon een politieke carrière in 1928 toen hij werd verkozen tot [député](#) van Aude onder het label [Radicaal-Socialistisch](#). Hij kreeg de benoeming tot ondersecretaris verantwoordelijk voor de Kunsten en diende vanaf 1932 meerdere keren als minister. In 1934 trad hij toe tot de regering van [Albert Sarraut](#), als minister met toezicht op de postdienst en telecommunicatie. Als muzikliefhebber richtte hij het Orchestre national de la Radiodiffusion française op (de voorloper van het huidige [Orchestre National de France](#)). Vanaf 1936 was hij voorzitter van de Commissie Buitenlandse Zaken.

Parallel aan zijn politieke activiteiten begon Mistler een carrière als schrijver, met de publicatie van *Châteaux en Bavière* (1925) en *Ethelka* (1929).

Op 10 juli 1940 diende Mistler, in zijn rol als voorzitter van de stemcommissie, het wetsvoorstel in het parlement dat het kabinet onder leiding van maarschalk [Philippe Pétain](#) de

bevoegdheid gaf om een nieuwe grondwet op te stellen, waarmee de [Franse Derde Republiek](#) effectief werd beëindigd en [Vichy-Frankrijk](#) werd gevestigd. Dit leidde ertoe dat critici hem na de oorlog beschuldigden van de "zinker van de Republiek" te zijn. Op 23 januari 1941 werd Mistler benoemd tot lid van de Nationale Raad van Vichy-Frankrijk. ^[1]

Na zijn werk bij de Éditions du Rocher werd Mistler eerst algemeen secretaris en daarna president van de Maison du Livre Français (verbonden aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken). Uiteindelijk werd hij van 1964 tot 1969 directeur van de afdeling algemene literatuur bij [Librairie Hachette](#).

In deze jaren schreef Mistler ook regelmatig literaire en muzikale kritiek voor *L'Aurore*.

Op 2 juni 1966 werd Mistler verkozen tot lid van de Académie française, als opvolger [van Robert d'Harcourt](#).

Mistler overleed op 11 november 1988 in Parijs en werd begraven in de grafkelder van de familie d'Auriol in Sorèze.

Referenties

1. Journal officiel de la République française. Lois et décrets ^[1]
 - Ithier de Fougerolle, *Jean Mistler* in het Dictionnaire des ministres de 1789 à 1989, redactie door Benoît Yvert, Parijs, Perrin, 1990
 - Biografie van Jean Mistler op de website van de Académie française. ^[2] (in het Frans)